

VALE PHILURINUM

Qvo

CLARISSIMUM atqve PER-EXIMIUM

Dn. M. MICHAELEM

SCHIRMERUM

FREIBERGENSEM,

Scholæ patriæ Con-Rectorem

vocatum,

prosequebantur

CONTERRANEI

LIPSIAE,

Literis JOHANNIS ERICI HAHNII.

Anno cId Idc LX.

Silicet obscuris claudunt convallibus
umbrae (lento
Auricomum Sophies ramum qui vimine
Frondet, & in luco abstrusus latet arbore opacâ.
Hoc opus, hic labor est: paucis, quos Pallas amavit,
Dis genitis, licuit tales decerpere fructus:
Nec illum invenies, geminas nisi Diva columbas
Jusserit ire viae comites, quas rite sequendo
Optatos demum lætus specularere Foetus.
Tu tamen immenso Musarum accensus amore,
SCHIRMERE, hos tantos potuisti ferre labores,
Nempe viam geminae Tibi monstrare colubæ:
Hæc Te ducebat speculantem, ast illa Cleanthis
Frugè Tuum pectus solidabat: Talibus ergo
Adjutus ducibus sylvæ penetralia inisti.
Sic igitur Sophies palmâ & virtute coruscus
Promptus abis, patriæq; cupis succurrere terræ.
Felix forte Tuâ! Felix qui numine tali
Utere; ter felix! Talem Te protinus anni
Formavere rudes, & dignum laude magistri
Traxit iter, primamq; senes stupuere juventam.
Jamq; Tibi Eusebie puppim firmaverat, ibas,
Ibas & studio cupiens Te adjungere dextro
Immensas tacito volvebas pectore curas:
Cum subito aurivomâ cessantem vidit ab ethrâ
Pal-

Pallas, & hoc tanto privari Sidere Pindum
 Contristata, pio pueri flammavit amore.
 Continuò frontem nimbo velata rigentes
 Deserit autumnifedes, quo se ipse recondit
 Signifer, atq; ubi se produnt læto agmine chelæ.
 Plaudit Atlas; plaudunt terræ Numenq; reversū
 Credunt quòd prisca labes despexerat ævi.
 Constitit hæc tandem & Te parvis ludere glebis
 Conspiciens, quidnam hoc, inquit, MEA MAGNA

VOLUPTAS?

Desine: Namq; aliis rebus Te destinat ipse
 Juppiter, ecce in Te veteris vestigia recti
 Et ducti apparent mores meliore metallo,
 His fatis indultum studiis: Te Delia proles
 Poscit & Aoniâ properat perfundere lymphâ.
 Dixerat, & subito in tenues evanuit auras.
 Ast Tibi mox mollis pervadit flamma medullas,
 Æstuat immenso percussum pectus amore
 Pieridum, ferves bividum conscendere collem,
 Telluris jam certus eras. Pimplea placebant
 Otia, jam docto lingvas variare palato
 Ludus erat; jam tum victrix opulentia lingvæ
 Sæpè Tibi puero magnos spondebat honores.
 Mox majora paras, relegis secreta Senectæ
 Cecropiæ, quod quisq; novum mandaverit ævo
 Perspicias, & varias tentas cognoscere sectas.
 Interea Phœbus tantæ conaminamentis
 Admiratus, Jo! exclamat, MEA GLORIA SALVE!

SAL-

SALVE, inquam, non hos frustra patiere labores.
Est mihi coelicas inter Sapia Nymphas,
Hanc Tibi perpetuo, Tua si mihi certa voluntas,
Foedere jungam, quæ Te super arduo coeli
Culmina flammivomis audebit tollere bigis.
Jamq; aderat promissa dies, & tempora Parcæ
Debita complerant, coeunt læto agmine Musæ.
Ipsa manu Pallas paulatim attollere tædas
Incipit, & subito cuncti clamore sequuntur.
Nec Tu furtivum porro meditaris amorem,
Conjugium appellas occultoq; ureris igne.
Ex templo Patriæ lætas it fama per oras
Magna sonans: plaudunt cives, plauditq; Senatus
Ipse suo lætus SCHIRMERO, jamq; coruscum
Patriamiratur Sidus spondetq; favorem.
Dicta fides sequitur: prono FREIBERGIA TELLUS
Pectore Te revocat, properatq; adjungere Musis.
Suscipe delatum fausto Tibi fidere munus,
Suscipe; Sic Phœbus, sic & Chariteia triga,
Et Pallas, cunctiq; vovent læto ore sodales:
SALVE NOSTER AMOR, SALVE SPES MAGNA TUORUM
SCHIRMERE, AONIDUM VERNANS DECUS, AUREA PINDI
GLORIA, MUSARUM SOBOLES SVAVISSIMA, SALVE!

F I N I S,

